

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně **P. J.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2007, č. j. 32 Az 23/2007 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud napadeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2007, č. j. OAM-1288/VL-10-12-2006. Současně krajský soud žalobkyni poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobkyně podala kasační stížnost osobně krajskému soudu dne 3. 12. 2007. Navrhla zrušení napadeného rozsudku a dále požádala o ustanovení advokáta a o osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobkyni byl předmětný rozsudek doručen soudním doručovatelem dne 12. 11. 2007 (pondělí), jak vyplývá z doručanky připojené k č. l. 48 spisu krajského soudu. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobkyni v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 26. 11. 2007 (pondělí). Protože kasační stížnost žalobkyně podala osobně u krajského soudu až dne 3. 12. 2007, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

Pokud žalobkyně argumentuje v související kasační stížnosti vedené před zdejším soudem pod sp. zn. 1 Azs 17/2008, že jí advokát telefonicky nekontaktoval, protože jí byl rozsudek krajského soudu doručen až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Pouze v případě, má-li účastník nebo osoba zúčastněná

na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim; o takový případ však při doručení rozsudku nejde. Pokud tedy v daném případě nastalo pochybení na straně advokáta, jak tvrdí žalobkyně, nezakládá to důvod k prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti (viz shora cit. § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.), přičemž eventuální odpovědnost advokáta je nutno řešit na základě nároků vyplývajících z právního vztahu mezi žalobkyní a advokátem (např. podnětem na zahájení kárného řízení advokáta adresovaného České advokátní komoře, žalobou k civilnímu soudu o náhradu škody způsobené porušením povinností advokáta atd.).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na ustanovení advokáta a na osvobození od soudních poplatků.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu